

BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 158388 23 P
Brčko, 03.07.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sudija Ljiljana Zobenica, u pravnoj stvari tužioca K. V. sin R. iz B., S., zastupan po punomoćniku Marjanović Milenku, advokatu iz Brčkog, protiv tuženih P. M. sin M. iz B., ul. ... i P. M.1 iz B., ul. ..., oba zastupani po punomoćniku Simić Mirku, advokatu iz Brčkog, radi nalaganja isplate, v.sp. 16.000,00 KM, nakon glavne, javne i usmene rasprave, donio je dana 03.07.2024. godine

P R E S U D U

Obavezuje se tuženi P. M. da tužiocu isplati iznos od 16.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom i to:

- na iznos od 8.000,00 KM počev od 06.11.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 8.000,00 KM počev od 06.11.2021. godine pa do isplate,

kao i da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.080,00 KM sve roku od 30 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

Tužbeni zahtjev tužioca u odnosu na tuženog P. M.1 se odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je ovom sudu, putem punomoćnika, dana 02.10.2023. godine, podnio tužbu protiv tuženih radi nalaganja isplate u iznosu od 16.000,00 KM. U tužbi je tužilac naveo da je tuženom P. M. po zaključenom ugovoru o zajmu od 06.11.2019. godine, dao na zajam novčani iznos od 16.000,00 KM i da se tuženi obavezao da će tužiocu pozajmljeni iznos novca vratiti u dvije rate i to prvu ratu od 8.000,00 KM do 06.11.2020. godine, a drugu ratu od 8.000,00 KM do 06.11.2021. godine. Predmetnom ugovoru je kao sudužnik pristupio tuženi P. M.1, te ga potpisao garantujući vraćanje duga svojom nepokretnom imovinom. Predložio je da sud usvoji tužbeni zahtjev kao osnovan. Tražio je troškove parničnog postupka.

U odgovoru na tužbu od 29.11.2023. godine, tuženi su putem punomoćnika, u cijelosti osporili činjenične i pravne navode iz tužbe i istakli da tuženi ne duguju ništa tužiocu. Naveli su da tužilac nije tuženom pozajmio nikakav novac, niti ima dokaza da je to učinio, odnosno da svojim potpisom ne potvrđuju bilo kakvu predaju novca, odnosno pozajmicu, te da tuženi P. M.1 nije nikakav garant za nepostojeći dug. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev tužioca kao neosnovan, te je tražio troškove parničnog postupka.

Sud je pripremno ročište i ročište za glavnu raspravu vodio u odsutnosti uredno pozvanih tuženih na osnovu odredbe člana 207. stav 2. i 220. stav 4. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Sl.glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 28/18, u daljem tekstu ZPP-a).

U toku parničnog postupka izvedeni su dokazi čitanjem: Ugovora od 06.11.2019. godine, saslušanjem tužioca u svojstvu parnične stranke i saslušanjem svjedoka Z.M.

Na osnovu ocjene provedenih dokaza pojedinačno kao i u njihovoj međusobnoj vezi na osnovu odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Sl.glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 28/18, u daljem tekstu ZPP) iz sljedećih razloga:

Iz ugovora od 06.11.2019. godine, sastavljenog u kancelariji advokata Zeljić Miodraga u Brčkom, proizilazi da je isti zaključen između K. V. i P. M., kojim ugovorom se P.M. obavezuje da će K. V. isplatiti dug po osnovu pozajmice u iznosu od 16.000,00 KM i to prvu polovinu u iznosu od 8.000,00 KM u roku od jedne godine od dana zaključenja ugovora, odnosno do 06.11.2020. godine, a drugu polovinu u iznosu od 8.000,00 KM najkasnije do 06.11.2021. godine. Ukoliko P. M. ne isplati dug u navedenim rokovima, ugovorom je određeno da K. V. ima pravo da naplatu izvrši iz nekretnina u vlasništvu P. M.1, oca M., koji je saglasan da se dug može naplatiti prodajom njegovih nekretnina.

Na ročištu održanom 10.05.2024. godine, tužilac je saslušan u svojstvu parnične stranke. On u svojoj izjavi navodi da novac nije dat lično, da je sestri i zetu dovezao automobile i zamolio P.M. da ih opere i sredi, a da je P.M. ta vozila prodao, da je ugovor napravljen da se ne prijavljuje policiji i da iznos od 16.000,00 KM koji se ugovorom traži predstavlja protivvrijednost za otuđena vozila.

Svjedok Z. M., saslušan na ročištu dana 03.07.2024. godine, izjavio je i potvrdio da je kod njega sastavljen predmetni ugovor između parničnih stranaka, da je koliko se sjeća P. M. tražio pozajmicu od K.V., da je P. M.1 trebao da garantuje da će novac biti vraćen, te da se ne sjeća da li je novac tada isplaćen.

U završnom izlaganju, punomoćnik tužioca ističe da se radi o ugovoru o poravnanju, dok punomoćnik tuženih ističe da se radi o neimenovanom ugovoru koji ne proizvodi nikakva dejstva.

U konkretnom slučaju, sud je utvrdio da su stranke zaključile ugovor dana 06.11.2019. godine, da su istim odredile predmet ugovora (isplata iznosa od 16.000,00 KM), rokove isplate tog iznosa, te posljedice neisplaćivanja tužiocu od strane tuženog P. M. iznosa od 16.000,00 KM u ostavljenim rokovima. Ugovor je potpisan od strane tužioca, tuženih P.M., kao dužnika po ugovoru i P. M.1, kao garanta ispunjenja obaveze tuženog P. M. Potpisi ugovarača i garanta ovjereni su pred nadležnim opštinskim organom.

Tužilac je u iskazu pred sudom naveo da se taj novac odnosi na protivvrijednost vozila koje mu je tuženi P.M. otuđio. Tuženi su pozivani u dva navrata pred sud ali se pozivu suda nisu odazvali.

Navedeni ugovor je jednostrano obavezni ugovor, jer je predviđena samo obaveza vraćanja novca za tuženog P.M., te obaveza za tuženog P. M.1 da u slučaju da tuženi P.M. ne vrati navedeni iznos, tužilac može da se naplati iz vrijednosti njegovih nekretnina upisanih u PL. broj 92/1 k.o. M. Nastao je saglasnom izjavom volja tužioca i tuženog P. M. (povjerioca i dužnika po ugovoru), uz garancije tuženog P. M.1 za uredno ispunjenje ugovora. Tuženi nisu tokom postupka dokazali da je navedeni ugovor pravno nevaljan, odnosno da je predmet obaveze nedozvoljen, nemoguć ili neodređen. Osnov ugovora nije protivan prinudnim propisima, javnom poretku ili dobrim običajima. Pretpostavka je da ugovorna obaveza ima osnov, iako osnov nije izražen (odredba člana 51. Zakona o obligacionim odnosima - "Sl.list SFRJ", broj: 29/78, 39/85, 45/89, 57/89). Radi se oborivoj pretpostavci, a teret dokazivanja da je ugovor bez osnova je bio na tuženim.

U odnosu na tuženog P. M., tužbeni zahtjev za isplatu je osnovan. Ovaj tuženi je ugovorom preuzeo obavezu da tužiocu isplati iznos od 16.000,00 KM u dvije rate od po 8.000,00 KM. Prvu ratu u iznosu od 8.000,00 KM bio je dužan isplatiti do 06.11.2020. godine, a drugu ratu u istom iznosu do 06.11.2021. godine. Tuženi tokom postupka nije dokazao da je vršio bilo kakve uplate po navedenom ugovoru, pa je sud odlučio kao u izreci ove presude na osnovu odredbe člana 262. ZOO-a. Na dosuđene iznose tuženi P. M. dužan je platiti zakonsku zateznu kamatu od dana dospelosti svakog pojedinačnog iznosa, kako je to ugovorom određeno na osnovu odredbe člana 277. ZOO-a.

Po ocjeni suda, osnovan je prigovor pasivne legitimacije u odnosu na tuženog P. M.1 Tuženi P. M.1 nije se obavezao da će on vratiti iznos od 16.000,00 KM, nego da daje saglasnost K. V. da u slučaju da tuženi P.M. ne izvrši isplatu novčanog iznosa od 16.000,00 KM u rokovima određenim ugovorom, može naplatu izvršiti iz njegovih nekretnina prodajom istih. Stoga, ovaj tuženi nije preuzeo na sebe obavezu da će on isplatiti iznos umjesto svog sina P. M., nego je dao saglasnost da se naplata izvrši prodajom njegovih nekretnina, što ovim tužbenim zahtjevom nije traženo. Stoga je sud tužbeni zahtjev u odnosu na tuženog P.M.1 odbio.

Odluka suda o troškovima parničnog postupka zasniva se na odredbi člana 120. stav 1. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Sl.glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 28/18, u daljem tekstu ZPP), jer je tužilac kvantitativno u cjelosti uspio sa tužbenim zahtjevom za isplatu iznosa od 16.000,00 KM. Tuženi P. M. je dužan tužiocu naknaditi troškove parničnog postupka koji čine: troškovi sastava tužbe od strane punomoćnika tužioca u iznosu od 480,00 KM, troškovi zastupanja na pripremnom ročištu održanom 28.02.2024. godine u iznosu od 480,00 KM, troškovi zastupanja na odloženom ročištu za glavnu raspravu od 10.05.2024. godine u iznosu od 240,00 KM, troškovi zastupanja na ročištu za glavnu raspravu održanom 03.07.2024. godine u iznosu od 480,00 KM, troškovi takse na tužbu i presudu u iznosima od po 200,00 KM, odnosno ukupan iznos od 2.080,00 KM (po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS, "Sl. glasnik RS-a, broj 68/05 i Zakonu o sudskim taksama Brčko distrikta BiH, "Sl. Glasnik Brčko distrikta BiH", broj 5/01).

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 30 dana od dana prijema iste Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH, putem ovog suda.

S U D I J A

Ljiljana Zobenica